

LETTERKUNDIGE JOHN GHEERAERT

Daan Inghelram-prijs 1985

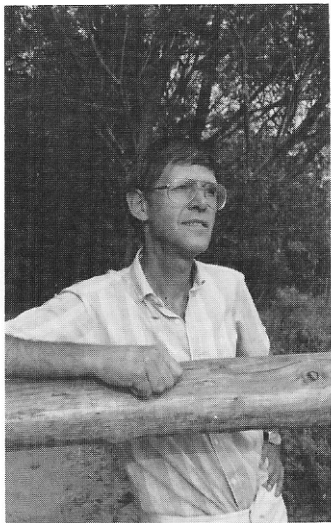
Het stadsbestuur van Blankenberge stelde onlangs een tweejaarlijkse prijs voor proza in. De aanleiding daartoe kwam van de Kofschipkring en de prijs werd genoemd naar de thans 80-jarige Blankenbergse romancier Daan Inghelram.

Meer dan veertig inzendingen, waaronder een aantal uit Nederland, werden aan de jury voorgelegd. Uiteindelijk werd de prijs toegekend aan John Gheeraert uit Bredene. Daarmee werden ongetwijfeld het rijke talent en het zorgvuldig vakmanschap van die geboren Oostendenaar bekroond.

John Gheeraert leverde ons binnen enkele jaren de onvolprezen novelle 'Paardjes uit Polen', een verrassing zowel op het stuk van het thema als van personages en decor. Dan verscheen de roman 'De non', recht uit het hart gegrepen: een aanvulling of tweede luik van 'Paardjes uit Polen'. Voortaan lopen personages als paardenkoopman Verbrugge en Zuster Suzanne in onze letterkunde mee. Ze zijn veel meer dan de toevallige personages uit een verhaal: ze zijn symbolen van onze eigen volksaard.

De scherpe waarnemingszin die al tot uiting kwam in de beide bovengenoemde boeken, kreeg nog opmerkelijker dimensie in de in 1984 verschenen verhalenbundel 'Trekvogels'. Als motto voor 'Trekvogels en andere verhalen', koos John Gheeraert enkele eigen dichtregels: De wereld is mijn wigwam/Er is niets dat mij binden kan/Alleen die Vlaamse navelstreng/Och God! Wat voel ik mij eng...

Op een subtiele manier wordt hier

verwezen naar een afstandelijke verbondenheid van de kunstenaar met de mensen uit zijn omgeving en de plaats waar hij werd geboren. Voor John Gheeraert is dat Oostende en als we het snoer nog dichter willen toehalen, de wijk van de 'peperbus'. De achttien verhalen die Gheeraert bundelde, groeien alle naar een clou toe. Die 'plots' zijn even verrassend als origineel. Soms zijn het voorvallen die verwijzen naar conflictsituaties tussen het ik en de maatschappij. Soms zijn het gebeurtenissen die het resultaat zijn van een typisch tragisch modern levensgevoel. Deze verhalen zijn als de handen van Monsieur Wang, uit het gelijknamig slotverhaal, die zwaaiden door de lucht als de trage vleugelslag van trekvogels en toch altijd anders.

(Duinhelmlaan 7, 8401 Bredene).

Wilfried Henderickx